
Károlyi Amy

OROSZLÁNUL

Az oroszlánokat elvezették,
kit jóllakva, kit éhesen.
S mi jajgatás volt, félelem,
üres a porond, felseperték.
És ami ránc volt homlokon,
egy-egy vérfolt a homokon,
tükos írással. Meg nem fejthetem.

A félelemnek fűszerétül
minden hús furcsa ízt kapott,
egyként izlett a hős, a szent,
s aki négykézláb megfutott.

A vége egy, és egy a vég.
Oroszlánfogak postázzák
egy másik lét izenetét.
Ki tudhat oroszlánul?
Micsoda nyelvtan?
Meg nem érthetem.
Szabályaitól bevérzik a szem.

HANGZÁS

Ahogy egy hangzás bevégződik,
dal, madárcsicsergés, vége van.
Pár pillanatig tovább rezeg,
aztán elviszik szellő-szekerek.

De lenyomata fülemben marad,
egy hangzó sokszólamu rajzolat,
belevésve a sejtjeimbe
a hangzás negatívja itt marad.
Ilyen a szarkofág aljára vésett női képmás,
oly lenge, mégis gránitszilárd,
ő hordozza az ének terhét,
a rajz maradt, a hangzás szerteszállt.

Vagy megfordítva, őt hordja a dallam,
hátán vitte a lenge figurát,
míg szabadult, mint vadlovak, a hangzás,
és lovása e rajzolattá vált.

Akárhogy is, e tartós röptű vágta,
rajzzá őrizte a hangokat,
s ki látni akarja a szökő verset,
ujjával érintse a formát,
mi az elhangzóból itt maradt.

ZARÁNDOK

A vezeklők régen, és amíg bírta a lábuk, a Szentföldre gyalogoltak. Az én Szentföldem fiókokban található. Van olyan fizikai teljesítmény a megtalálása, mint eljutni a Genézaret tóhoz. Egy elmúlt életkor hullámai csapdossák a lábad, amint közeledsz. Tavaszt, őszt és tájakat lehelnek a törékeny papírok. S olykor megpillanysz egy ismeretlent vagy elfeledtet, egy zarándokúton magadra lehetsz. Hát ilyen voltam, ezt mondtam, azt tettem, s mint egy kazettát lepergetem, amit már elfeledtem. Ily halovány voltam, tearózsa? Pár évized s megszínesedtem. Hál' istennek, megöregedtem. Ámbár az évek még mindig érlelnek. Érek. Hosszú még, vagy közel már az út, mire Galiléába érek.

Anthony Cavendish

BIZALMAS HÍRFORRÁSBÓL

Részlet

Félix Pál fordítása

...Ugyanolyan helyzetben voltam —, mint amikor leszereltem a hadseregből. Pályát kellett választanom, s úgy véltem, a legtöbb esélyem a sajtóban lenne. Segített ebben George Young, aki korábban újságíróként a *British United Press*nél dolgozott, de még így is eltartott egy évig, amíg úgy ítélték, szereztem már annyi tapasztalatot, hogy megállok a saját lábamon, és kiküldtek Párizsba.